

er ikke om 10 eller 20 år, for så er det for sent, så er vi blevet overhalet af udviklingen.

Så vil jeg godt sige til hr. Søren Søndergaard, der spørger, hvad det så egentlig betyder, når Dansk Folkeparti i sit forslag til vedtagelse pålægger regeringen at gennemføre initiativer, der sikrer, at Danmark vedbliver at være et kristent land.

Der synes jeg egentlig, jeg flere gange heroppe fra talerstolen er kommet med nogle eksempler på, hvad det er, vi gerne vil have at regeringen skal gøre på det her område, nogle initiativer, regeringen så let som ingenting kunne sætte i gang. Jeg har nævnt flere initiativer. Jeg har nævnt, at kristendomsundervisningen i skolerne opnormeres. Jeg har nævnt, at alle positive særbehandlinger af andre religioner afskaffes, f.eks. sådan noget som halalkød i børnehaverne. Jeg har nævnt, at man kunne sikre, at der ikke bliver givet tilskud til andre religioner end til folkekirken, som der står i grundloven. Rituelle slagtinger skal forbydes, har jeg nævnt. Jeg har også nævnt, at vi skal sørge for, at større moskebyggerier afvises. Omskæring af herboende pibebørn foretaget i udlandet er ikke rimeligt. Hvorfor stopper vi ikke sådan nogle ting lige med det samme, i stedet for at regeringen fodslæbende ikke får gjort noget, så det i dag er tilladt og i dag sker til stor smerte for de mennesker, der er tale om?

Sådan nogle ting kunne Enhedslisten jo passende begynde at støtte Dansk Folkeparti i. Så ville vi nå et skridt længere, men det sker jo ikke. Det ønsker Enhedslisten ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Søren Hansen (S), Margrete Auken (SF), Ebbe Kalnæs (CD), Henrik Svane (RV) og Søren Søndergaard (EL) (se foran) vedtoges med 54 stemmer (S, SF, CD, RV og EL) mod 47 (V, KF, DF, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Peter Skaarup (DF).

Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Tove Videbæk (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om embedslægeinstitutioner m.v., lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og lov om udøvelse af lægegerning. (Overførelse af Stadslægeembedet i Københavns Kommune til staten m.v.).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 2/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Embedslægerne hører under staten, dvs. Sundhedsministeriet. Undtaget er dog embedslægerne i København. Her varetages opgaverne af Stadslægeembedet i Københavns Kommune.

Med dette lovforslag overføres Stadslægeembedet i Københavns Kommune til staten. Det betyder, at embedslægerne i København fremover sidestilles med embedslægeinstitutionerne i det øvrige land.

Vi støtter dette forslag og synes også, det er naturligt, at der samtidig oprettes en embedslægeinstitution for Københavns og Frederiksberg Kommuner, så H:S får samme tilsynsmyndighed.

Vi kan også støtte, at sundhedsministeren fremover får mulighed for at sammenlægge embedslægekredse helt eller delvis, hvis der fagligt, geografisk eller ressourcemæssigt er fornuftige grunde til det.

Denne overflytning af embedslægerne til staten får den naturlige konsekvens, at bloktilskuddet reguleres for Københavns Kommune, således at beløb, der svarer til de udgifter, man har haft, overføres til staten. At det præcise beløb drøftes mellem Sundhedsministeriet og Københavns Kommune er naturligt, og lige så naturligt er det, at de kommende udgifter til den nye embedslægeinstitution afholdes af Sundhedsministeriet.

Selve gennemførelsen af lovforslaget skal finde sted umiddelbart efter vedtagelsen her i